

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

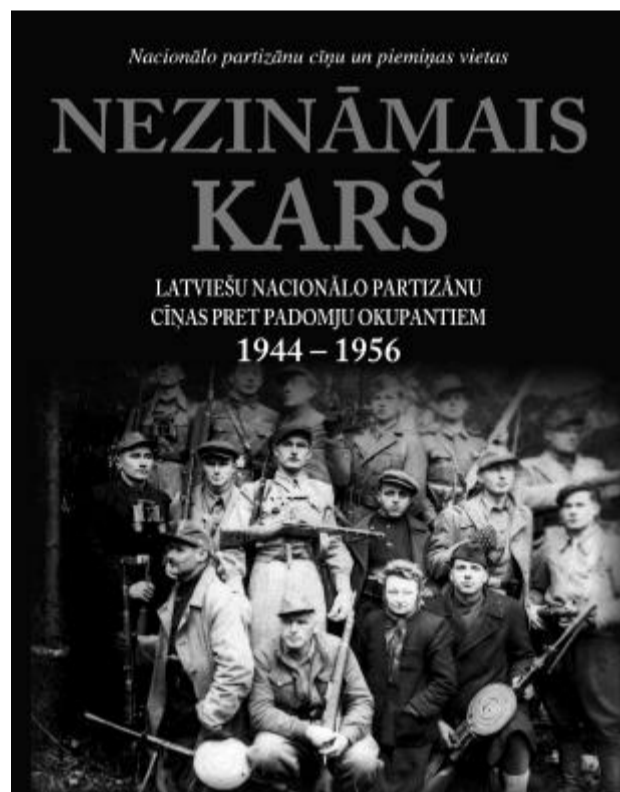
1949.GADA 25.MARTA ATCEREI

Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts "DDD" ir kopā ar katru latviešu ģimeni, kas cietusi sarkano nevēru veiktajā genocīdā pret mūsu tautu. Savās sirdīs iedegsim svēta sašutuma liesmu, pieminot grūtajā ceļā un Sibīrijas plašumos mirušos un izmocītos latviešu zīdaiņus, bērnus, jauniešus, mātes, tēvus, sirmgalvjus! Nav tādas latviešu ģimenes, kurā okupantu nežēlība nebūtu cirtusi dziļu brūci. To nedrīkstam aizmirst!

25.marts ir viena no melnākajām dienām latviešu tautas vēsturē, un šī netaisnības tumsa joprojām nav izkļudināta, jo nav veikta Latvijas deokupācija un dekolonizācija un Krievija kā PSRS mantiniece nav samaksājusi mūsu tautai kompensāciju par veiktajiem noziegumiem pret cilvēci.

Rīgas Politiski represēto biedrības PAZIŅOJUMS

Rīgas Politiski represēto biedrība aicina piedalīties nomocīto latviešu atceres gājienā **25.martā**. Pulcēšanās pie Okupācijas muzeja no pulksten 12:00. Atceres gājiena sākums no Okupācijas muzeja uz Brīvības pieminekli pulksten 12:40.

Šā gada 30.martā pulksten 16.00 Kara muzejā notiks grāmatas "Nezināmais karš. Latvijas nacionālo partizānu cīņas pret padomju okupantiem 1944-1956" atvēršanas svētki.

Grāmatas ievadā Latvijas Nacionālo partizānu apvienības priekšsēdētājs Ojārs Stefāns raksta: "Jebkura valsts ciena un godina savus partizānus, kuri ziedojuši dzīvību cīņā pret apspiedējiem. Arī Latvijai ir sena partizānu cīņu vēsture."

Biedrība "Domas spēks" sadarībā ar Latvijas Nacionālo partizānu apvienību pēc vairāku gadu darba laidusi klajā vēsturisku fotoalbumu "Nezināmais karš", kurā apkopotas piemiņas un cīņu vietas, kā arī nacionālo partizānu vēsturiskās fotogrāfijas.

Grāmata ir stāsts fotogrāfijās, kuru pārļapojojot latviešiem būs pamats izjust lepnumu par mūsu tautas varoņgaru un brīvības mīlestību.

Grāmatas veidotāji cer, ka fotoalbums atmodinās mūsdienu latviešos vēlēšanos turpināt leģionāru un nacionālo partizānu reiz aizsāktu cīņu pret okupantiem, beidzot uz visiem laikiem atbrīvojot Latviju no padomju iebrucējiem un viņu pēcnācējiem.

Saruna ar Aleksandru Kiršteinu 4. lpp.

KAS NOTIEK AR NOSACĪTI NOTIESĀTAJĒM?

Saruna ar Valsts probācijas dienesta vadītāju Aleksandru Dementjevu

VIŅUS UZRAUGA NOPIETNI

DDD: Tikko sakarā ar rasu un nacionālā naida kuriņāšanu pret latviešu tautu un morāla kaitējuma nodarīšanu LNF priekšsēdētāja viet-

Aleksandrs Dementjevs: Atbildot par konkrēto sfēru, viena no VPD funkcijām ir nosacīti notiesāto uzraudzības process. Kādreiz tas viss bija stipri vienkārši, taču pēdējo sešu gadu laikā kriminālprocess un Krimināllikums šai

kam piespriež nosacītu sodu, tad viņiem ir obligāti izpildāms tas, kas noteikts likumā, un tiesnesis var vēl uzlikt arī dažāda veida papildsodus.

DDD: Kādi ir obligātie sodi?

A.D.: Vispirms jau viņam piecu dienu laikā obligāti ir jāierodas pie mums reģistrēties. Viņam obligāti

nav nekādas vajadzības uzraudzīt katru dienu. Protams, augsta riska klientiem kontakts ir aptuveni 12 reizes mēnesī. Kontakts ir ļoti dažādi un individuāli – sākot no telefona sarunas un beidzot ar to, ka viņš regulāri ierodas dienestā un sniedz ziņas par sevi, notiek diskusija, kur apmācīti speciālisti izvērtē katru konkrēto individu un viņa panākumus.

Atsevišķi vēl ir dažādi papildu pienākumi, kurus uzliek tiesnesis. Tiesneši pamatā liek probācijas programmas. Mums ir astoņas dažādas programmas probācijas klientiem atkarībā no nozieguma veida, ko viņi ir izdarījuši. Viņiem ir regulāri, apmēram divas reizes nedēļā pa trīs stundām, jānāk uz šīm programmām. Nodarbības vada psihologi, sociālie darbinieki utt.

Bet tiesneša uzliktie papildu pienākumi patiešām var būt visdažādākie, piemēram, būt mājās no pulksten desmitiem vakarā līdz septiņiem rītā vai neapmeklēt izklaides vietas, kafējnicas utt. Šis likums ļauj tiesnesim uzlikt praktiski jebkādu papildu pienākumu. Mums ir bijis pat gadījums, ko mēs uzraugām, ka personai ir aizliegums braukt ar velosipēdu.

Turpinājums 4. lpp.

"...ja tas puisis sava
piesprieš pārbaudes
laika pēdējā dienā
pārkāpj likumu, tad
viņš var vēl reāli
papildus nonākt
cietumā uz
šiem diviem
gadiem."

niecēm Ligai Muzikantei un Lienei Apinei tika notiesāts latviešu nīdējs Artūrs Rimša. Viņam tika piesprieš divi gadi nosacīta cietumsoda uz diviem gadiem pārbaudes laika un naudas sods kā morālā kompensācija. Lasītāji interesējas, kas ar tādiem, kā Rimša notiek tālāk, kas tad īsti ir šis Valsts probācijas dienests (VPD), kura uzraudzībā viņš nonāks, un kā izpauzīsies saņemtais sods?

jautājumā tika kardināli pārmainīts. Pirms tam bieži vien, it sevišķi jaunieši, kad viņus notiesāja nosacīti, to pat neuzskatīja par sodu. Šis soda veids tika uzskatīts par tādu kā soda atļaušanu un nekāda nosacīta uzraudzība nenotika.

DDD: Kas ir tagad mainījies?

A.D.: Krimināllikuma 55.pantā ir veikti grozījumi, un tas nozīmē, ja cilvē-

ir jāpilda mūsu ierēdņu likumīgās prasības, tas ir, kad cilvēks ierodas pie mums, viņš tiek iztaujāts, un tuvākā pusgada laikā novērtēti visi riski.

Visus klientus mēs iedalām trijās kategorijās: zema riska, vidēja riska un augsta riska. Līdz ar to ir arī trīs uzraudzības līmeņi. Lai ekonomētu valsts līdzekļus, piemēram, zema riska kategorijas klientus

ATSAUKSME PĒC PUBLIKĀCIJAS

Kā es paveiktu dekolonizāciju?

Izlasīju Mareka Gabriša vēstuli ("DDD" Nr. 5(209)) un izbrīnījos. Par ko domāja šis jaunais cilvēks, kad to rakstīja? Tas, ka Latvijai nepieciešama deokupācija un dekolonizācija, taču ir skaidrs! Manuprāt, tā atbildētu simtprocentīgi visi laikraksta "DDD" lasītāji, nevis 99 procenti, kā to raksta Gabriša kungs. Cilvēki, kas ir pret dekolonizāciju, "DDD" nemaz nelasa.

Tālāk Mareks Gabrišs min variantus, kā veikt dekolonizāciju, bet daži no tiem ir diezgan fantastiski. Taču tas viss jau ticis iztirzāts vairākkārt, to iepriekš uzsvēris arī Igors Žuravskis, un es viņam pilnībā piekritu. Nevajag "liet ūde-

ni" un runāt pa tukšo, tas lai paliek valdības vīriem un sievām. Es uzskatu, ka Mareks Gabrišs jautājumu neuzdod pareizi. Ir jājautā nevis "Kā ir jāveic dekolonizācija un deokupācija?", bet gan – "Kā es to paveiktu?"

Ja Gabriša kungs piedāvās savu reālo dekolonizācijas variantu, turklāt sāks to īstenot, tad tiešām sanāks kaut kas prātīgs. Daudzi latvieši jau sen īsteno dekolonizāciju, ikdienā aizrādot okupantiem, pamudinot tos atstāt mūsu skaitos Zemīti, nerunā okupantu valodā, utt.

Dārgie tautieši, katru gadu dosimies visi pie Brīvības pieminekļa 16.martā! Godināsim mūsu Varo-

ņus, Gaismas cīnītājus! Es apbrīnoju Igora Žuravskā vectēvu, kurš cīnījās ar okupantiem ne tikai ar ieročiem rokās, bet ir gatavs tos arī izglītēt un izskaidrot patieso vēsturi un latviešu leģionāru lomu **Sultanovam** – turklāt "gudriņiekam" saprotamā valodā. Es ļoti šaubos, ka Sul-

tanovs kaut ko sapratīs pat krieviski. Tādus **sultanovus** agrāk sauca par oportunistiem, un, cik zināms, racionālā domāšana nebija šo cilvēku stiprākā puse.

Būsim vienoti un Mērķim uzticīgi!

Ar vislielāko cieņu,
Anna no Jelgavas

**Ik mirkli norādīsim okupantiem,
kurā virzienā viņiem jādodas!**

16.MARTS – CĪŅA PRET

Aivars Garda
LNF priekšsēdētājs:

Vēlos apsveikt visus latviešus, jo mums šogad izdevās piespiest valsts varu atļaut gājienu, kura īstenā nozīme un jēga ir protests pret Latvijas valsts varas neveikto dekolonizāciju un uzstājīgs atgādinājums, ka valsts varai – grib tā to vai negrib; patīk tas vai nepatīk – okupanti jeb mūsu tautas parazīti būs jāpadzen. Valsts vara, okupanti, cionisti to ļoti labi saprot, jo tieši no sevis padzišanas no Latvijas viņi visvairāk baidās. Mūsu nodevīgā valsts vara no vienas puses baidās no okupantiem un cionistiem, no otras puses – no latviešu nācīgas taisnīgās atmaksas, ko, iespējams, viņi paši saprot kā nošaušanu uz vietas vai pakāršanu pie pirmā staba.

Smieklīgi bija klausīties, kā sarkanie fašisti un cionisti, piedaloties **Efraimam Zurofam**, pie "Laimas" pulksteņa publiski un skaļi praktizēja pašhipnozi, bļaudami: "Fašizm ne proidet!", "Ubijci!". Ja viņiem tas ir vajadzīgs, lai viņi saprastu, kas tas attiecas vispirms uz viņiem pašiem, tāda pašhipnoze ir lietderīga. Lai **Josifs Korens** ar saviem domubiedriem praktizē to biežāk.

LATVIEŠU LEĢIONĀRU APVAINOŠANA IR ANTIKONSTITUCIONĀLA

16.martā Rīgā savas ķērcošās balsis pacēla sarkanie un cionistu fašisti un viņu atbalstītāji, kuri paši sevi nepelnīti sauc par "antifašistiem". Ar acīmredzami tīšu nolūku kurināt naidu pret latviešu nāciju, aizstāvēt Latvijas okupantus un aizskart latviešu leģionāru godu un cieņu Latvijā bija ieradies pat bēdīgi slavenais cionists **Efraims Zurofs**. Šī nav pirmā reize, kad konkrētais cionistu censonis bāz degunu Latvijas iekšējās lietās un ar savu antilatvisko un antisemitisko rīcību uzprasās, lai latvieši viņu reizi pa visām reizēm pasūtītu "uz trim burtiem" no Latvijas.

Jau 2004.gadā Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs **Aivars Garda** atklātā vēstulē (skat.: "DDD" Nr.21(69), 2004.gada 14.-28.oktobris), kas tika izsūtīta arī daudziem nacionālajiem un starptautiskajiem masu medijiem un organizācijām, Efraimam Zurofam ieteica:

"Ja vēl kādreiz Jums uzņāks vēlēšanās bāz degunu Latvijas iekšējās lietās, tad iesaku to darīt gudrāk. (...) Vizontāla centra un personīgi Jūsu, Zurofa kungs, darbība ir antisemitiska, jo izraisa citās tautās nepatiku pret žīdiem visā pasaulē. (...) Uzturot spēkā LNF lozungu "Lai dzīvo latviešu un žīdu tautu draudzība!", kas ļautu atmāskot tādus kaitīgus darboņus kā Zurofs, silti iesaku Jums savu necīlo antisemitisko darbību Vizontāla centra vadītāja krēslā izbeigt."

Vēstules nobeigumā tika atgādināta arī Zurofa histēriskā bēgšana no preses konferences Rīgā pēc LNF priekšsēdētāja vietnieces uzdotā jautājuma: "Kā jūs, Zurofa kungs, komentētu faktu, ka tieši Staļins, kura palīgs un "labā roka" bija žīds Kaganovičs, uzsāka visnežēlīgāko holokaustu pret latviešu tautu?" Uz šo jautājumu aktīvais ci-

onists vēl joprojām nav spējis atbildēt.

Atgādinām, ka visas zākas un apvainojumi, kas adresēti latviešu leģionāru virzienā, mūsu valstī ir kvalificējami kā rupji antikonstitucionāli pārkāpumi, kas vērsti uz Latvijas Republikas tiesisko pamatnostādņu graušānu. Latviešu leģionāru goda un cieņas aizskārums ir pretunā ar 1998.gada Saeimas deklarāciju "Par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā", kas ir konstitucionāla ranga valsts tiesību akts, tāpat pielīdzināms Satversmei. Tādēļ aicinām latviešus un latviešiem draudzīgos citu tautību pārstāvjus nepaliklīt vienaldzīgiem, neapspiest sevi sašutumam par tā saucamo "antifašistu" izlēcieniem un Latvijas valdības mīkstcaulīgo reakciju uz tiem, bet gan droši un masveidā sūdzēt tiesā šos neliešus – latviešu leģionāru goda un cieņas aizskārējus, pamatojoties uz Saeimas deklarāciju "Par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā".

Katram latviešu leģionāram ir konstitucionālas tiesības tiesas ceļā piedzīt un saņemt kompensāciju ne tikai no tādiem cionistiem kā, piemēram, **Efraims Zurofs** vai **Josifs Korens**, bet arī no okupantu interešu aizstāvja, 16.marta gājiena aizlie-

"Visas zākas un apvainojumi, kas adresēti latviešu leģionāru virzienā, mūsu valstī ir kvalificējami kā rupji antikonstitucionāli pārkāpumi, kas vērsti uz Latvijas Republikas tiesisko pamatnostādņu graušānu."

dzēja **Nila Ušakova** un valdības vīriem un sievietēm, kuri vēl joprojām nav parūpējušies par latviešu karavīru goda un cieņas aizskārums novēršanu Latvijā un ārzemēs.

Latvijas Republikas Saeimas deklarācija Par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā

Pieņemta 1998.gada 29.oktobrī

1998.gadā pasaules masu informācijas līdzekļos, ārvalstu valdībām, kā arī starptautiskām organizācijām tiek sniegta apla-

mas ziņas, ka latviešu leģionāri, kas Otrajā pasaules karā Vācijas bruņoto spēku sastāvā cīnījās pret PSRS, ir bijuši hitleriskā režīma atbalstītāji. Vēsturiskās patiesības un latviešu karavīru labās

piemiņas sargāšanas nolūkā paziņojam:

20.gadsimta trīsdesmitajos gados Eiropā izveidojās divas lielas totalitāras teroristiskas valstis. Šo valstu agresīvo mērķu realizēšana sākās ar tā saucamā Molotova-Ribentropa pakta noslēgšanu, kura rezultātā tika likvidēta Latvijas Republikas valstiskā neatkarība un to pārmaiņus okupēja kā PSRS, tā Vācija.

Okupācijas režīmi pieļāva daudzkārtējus starptautisko tiesību normu un cilvēktiesību pārkāpumus un pat kara noziegumus pret Latvijas tautu.

Abas okupācijas varas pārkāpa 1907.gada IV Hāgas konvenciju par sauszemes kara likumiem un pa-

ražām, kas aizliedz valsts iedzīvotāju mobilizāciju okupētājvalsts armijā vai iesaistīšanu pusmilitāros darbos (konvencijas 52.pants). Abas okupācijas varas iesauca okupētās Latvijas pilsoņus savos bruņotajos spēkos un iesaistīja dažādos pusmilitārajos formējumos. Par izvairīšanos draudēja ieslodzīšana koncentrācijas nometnēs vai nāves sods. Rezultātā Latvijas pilsoņiem nācās Otrā pasaules kara laikā karot citam pret citu.

Piespiedu atrašanās PSRS bruņoto spēku rindās netiek uzskatīta par Staļina asiņainā režīma atbalstīšanu, turpretī piespiedu atrašanos to latviešu leģionāru rindās, kuri karoja Vācijas bruņoto

šū soda akcijās pret mierīgajiem iedzīvotājiem. Latviešu leģions līdzīgi Somijas armijai karoja nevis pret antihitlerisko koalīciju, bet gan tikai pret vienu tās dalībvalsti – PSRS, kas attiecībā pret Somiju un Latviju bija agresors. Kad Vācijas bruņoto spēku virspavēlniecība mēģināja sūtīt leģionārus kaujās pret ASV, Lielbritānijas un Francijas bruņotajiem spēkiem, visi leģiona virsnieki un karavīri no tā kategoriski atteicās. Tāpēc Rietumu sabiedrotās valstis – ASV, Lielbritānija un Francija jau 1946.gadā noskaidroja latviešu un igauņu leģiona jautājumu un piešķīra leģionāriem politisko bēgļu statusu. ASV pārstāvniecība 1950.gadā atkārtoti deklarēja: "Baltijas Waffen SS vienības

spēku sastāvā, šobrīd zināmi politiskie demagogi traktē kā Vācijas fašistiskā režīma atbalstīšanu, lai gan latviešu leģiona iekļaušana Waffen SS sastāvā nekādā ziņā nebija atkarīga no Latvijas pilsoņiem.

Latviešu leģionā tiesām zināma daļa Latvijas pilsoņu iestājās brīvprātīgi, bet tas notika tāpēc, ka PSRS 1940.-1941.gadā realizēja Latvijā genocīdu. Simtiem cilvēku tika nošauti bez tiesas sprieduma, desmitiem tūkstoši tika deportēti uz PSRS atliem apgabaliem. Arī Vācija šajā laikā pieļāva kara noziegumus un genocīdu Latvijā, tomēr tie Latvijas pilsoņus skāra daudzkārt mazākos apjomos. Tāpēc zināma daļa Latvijas pilsoņu uzskatīja, ka, iestājoties leģionā, viņi aizsargā sevi un savas ģimenes pret jaunām PSRS masveida represijām, kas vēlāk tiešām arī sekoja.

Leģionā iesaukto un brīvprātīgi iestājušos karavīru mērķis bija nosargāt Latviju no staļiniskā režīma atjaunošanas. Viņi nekad nav piedalījušies hitlerie-

(Baltijas leģioni) pēc sava mērķa, ideoloģijas, darbības un karavīru kvalifikācijas uzskatāmas par īpašām, no vācu SS atšķirīgām vienībām."

Latvijas kā okupētās valsts tiesības pret okupētājvalstu pieļautajiem starptautisko tiesību normu pārkāpumiem tās teritorijā nodrošina minētā Hāgas konvencija, kas nosaka: "Karojošai pusei, kas pārkāpusi šos noteikumus, ir jāmaksā kompensācija."

Tāpēc Latvijas valdības pienākums ir:

1) prasīt no okupētājvalstīm un to tiesību pārpņēmējām valstīm, lai tās saskaņā ar starptautisko tiesību normām samaksātu Latvijas pilsoņiem, to ģimenes locekļiem un mantiniekiem kompensācijas par zaudējumiem, kas viņiem radušies sakarā ar prettiesisku mobilizāciju okupētājvalstu armijās;

2) rūpēties par latviešu karavīru goda un cieņas aizskārums novēršanu Latvijā un ārzemēs.

Saeimas priekšsēdētājs
A.Čepānis

OKUPANTIEM

Tiesa pret Ušakova provokāciju

15.martā Administratīvā rajona tiesa tiesnešu **Kovaļevska, Freimanis** un **Suipes** sastāvā atcēla Rīgas domes aizliegumu

no morāles viedokļa jūtas, aizstāvēt tik pretlatvisko Rīgas domes lēmumu aizliegt latviešu leģionāru gājieni? A.Ločmelis atbildē-

“Smieklīgi bija klausīties, kā sarkanie fašisti un cionisti, piedaloties Efraimam Zurofam, pie “Laimas” pulksteņa publiski un skaļi praktizēja pašhipnozi, bļaudami: “Fašizm ne proidet!”, “Ubijci!””

rikot 16.marta gājieni. Tas varētu būt labs pamudinājums latviešiem iedrošināties aizstāvēt arī citas pamatnācijas tiesības savā zemē.

Jau esam rakstījuši, ka nenovērtētais okupācijas sekas, tas ir, neveiktā deokupācija un dekolonizācija šķēļ latviešu tautu, un konkrētā tiesas sēde bija tam uzskatāms piemērs, tas ir, kārtējā latviešu savstarpējā cīņā. Visi procesa dalībnieki, pat “antifašistu” pārstāvis, bija latvieši, kas savā starpā strīdējās par okupantu un viņu līdzskrējēju ievēlētā **Nila Ušakova** aizliegumu latviešiem doties gājienā, lai godinātu latviešu leģionārus un protestētu pret nenovērtējam okupācijas sekām.

Kaut arī latviešu tiesneses pieņēma taisnīgu un pamatnācijas interesēm atbilstošu lēmumu attiecībā uz latviešu leģionāru gājieni, tomēr viņas neiedrošinājās parādīt konsekventi valstisku pieeju, lemjot jautājumu par “antifašistu” pieteikto pasākumu ar mērķi nomelnot latviešu leģionārus. Rezultātā tiesa atcēla arī Rīgas domes aizliegumu tā saucamajiem “antifašistiem” alēties pie “Laimas” pulksteņa. Starp citu, “antifašistu” pārstāvis **Edgars Ābols** pēc tiesas sēdes laikrakstam “DDD” atzinās, ka pildījis tikai darba pienākumus un pats nedomā kā “antifašists”. “Arī zagļiem un slepkavām ir tiesības uz juridisku aizstāvību,” piebilda latvietis E.Ābols, tomēr piemirsa, ka ar savu vēlēšanos nopelnīt honorāru no “antifašistiem” ir rīkojies amorāli pats pret savu tautu.

Līdzīgas pārdomas radīja arī Rīgas domes pārstāvju **Daigas Mežales** un **Aigara Ločmeļa** izvairīgās atbildes uz “DDD” jautājumu, kā viņi kā latvieši

ja: “Mēs kā apzinīgi Rīgas domes darbinieki pildām savus tiešos darba pienākumus...” Bet D.Mežale piebilda: “Tāpēc cenšamies īpaši nedomāt.” Uz jautājumu par to, kāds būtu viņu skatījums uz šo aizliegumu, ja viņi nebūtu Rīgas domes darbinieki, bet gluži vienkārši Latvijas pilsoņi jeb privātpersonas, abi atteicās atbildēt. D.Mežale klusi sacīja, ka viņu atbilde varētu radīt problēmas darbā... Vai tiešām latviešiem ir jābaidās aizstāvēt savas tautas intereses un tiesības, jo viņi par to var tikt atlaisti no darba it kā neatkarīgās Latvijas galvaspilsētas domē?

Drošības policijas (DP) pārstāvis vēlējās lietu izskatīt slēgtā tiesas sēdē, jo viņam esot slepena informācija, kas satur valsts noslēpumu par iespējamām provokācijām 16.martā. Tomēr tiesa šo lūgumu apmierināja tikai daļēji, un klausītājus no zāles izraidīja tikai tad, kad tika uzklautas Drošības policijas pārstāvja liecības.

Kā vēlāk uzzinājām, DP pārstāvis nepateica neko īpaši jaunu un neatklāja nevienu faktu, ko nedrīkstētu dzirdēt visa sabiedrība. Par pārspilētu svarīgumu liecināja arī paša DP pārstāvja minstināšanās nosaukt savu vārdu un uzvārdu “DDD” žurnālistei. Varbūt tas liecina, ka arī Drošības policijā strādājošie latvieši kautrējas atzīties, ka viņiem ir bail aizstāvēt latviešu tiesības, jo citādi var rasties nepatīkamas darbā? Lai nu kā, bet šī augumā garā vīra vārds ir gluži latvisks – **Ivars Kaupers**.

Valsts policijas pārstāve **Mārīte Ziemele** bija krietni atklātāka un vienkāršāka nekā viņas kolēģis no DP un necentās uzturēt intri-

gu ne par policijas rīcībā esošo informāciju. Starp citu, šķiet, viņa bija vienīgā no pieaicinātajiem valsts institūciju pārstāvjiem, kas neslēpa, ka leģionāru gājienam uztver kā pilnīgi pašsaprotamu un 16.martam atbilstošu pasākumu. Viņa uzsvēra, ka policija ir gatava nodrošināt sabiedriskos drošību gan gadījumā, ja pasākumu atļauj, gan arī tad, ja to aizliedz. I.Ziemele arī atzina, ka tieši “antifašisti” ir tie, kas 16.martā provocē nesaskaņas.

Pēc labvēlīgā tiesas sprieduma pasludināšanas 16.marta gājiena organizators **Jānis Atis Krūmiņš** piekrita, ka neveiktā deokupācija un dekolonizācija tik tiešām šķēļ latviešu tautu, un šī tiesas sēde bija tam pierādījums.

OKUPANTU KLĀTBŪTNE ŠĶĒĻ LATVIEŠU NĀCIJU

Saruna ar 16.marta gājiena organizatoru, Daugavas Vanagu pārstāvi **Jāni Ati Krūmiņu**

Jānis Atis Krūmiņš:

Tas, kas te notiek, ir cīņa ar sekām. Šis ir okupācijas sekas, “apstarojums”, kas cilvēkos nāk līdzī mantojumā no okupācijas laika. Ja tu gribi, lai tevi ciena, tev vispirms pašam sevi ir jāciena. Ja mēs, latvieši, gribam, lai mūsu valsti ciena, tad valsts limenī ir jāciena sava tauta, savi pilsoņi. Taču pie mums diemžēl ir pretēji – jo lielāks vējš uzpuš no Krievijas, jo lielāks aizliegums attiecībā uz latviešiem, šajā gadījumā – leģionāriem.

Ja jau pašos sākumos atjaunotās Latvijas pirmais prezidents **Guntis Ulmanis** būtu bijis ar stingrāku mugurkaulu latviešu leģionāru jautājumā, tad mums nebūtu jāsež tiesās, kur tiek neroti latviešu cilvēki. Es paskatījos – tiesas zālē mēs visi bijām latvieši! Es zinu, ka arī Rīgas domes pārstāvji domās ir ar mums, bet viņiem nākas pārstāvēt kaut kādu pilnīgi aplamu viedokli. Sanāk, ka tiesā sež latvieši pret latviešiem. Tas ir bēdīgs fakts.

DDD: Būtībā šādi tiek šķelta latviešu tauta?

J.A.K.: Jā, tieši tā! Un labs piemērs ir arī tas, kas

šobrīd notiek pašā “Daugavas Vanagu” organizācijā. Parādās personīgās ambīcijas, kas sašķēļ.

DDD: Vai piekritat, ka 16.marta gājieni ir ne tikai latviešu leģionāru godināšana, bet arī protests pret okupantu klātbūtni Latvijā. Leģionāri cīnījās pret šiem sarkanajiem fašistiem, kas tagad bļautās, un mums šī cīņa ir jāaizved līdz uzvarai. Latviešiem laiks to saprast un vienoties kopīgam mērķim – savas nācijas tiesību aizsardzībai.

J.A.K.: Jā. Turklāt, ja šie jautājumi būtu atrisināti jau pašos sākumos, tad šis 16.marts nebūtu tik liela protesta diena.

DDD: Tā būtu vienkārša kritiķu latviešu leģionāru godināšanas diena, vai ne?

J.A.K.: Jā, tieši tā. Tad būtu tā, kā to grib, piemēram, žids **Josifs Korens**, kurš pie manis pagājušajā gadā bija pat atbraucis “tirgoties”, piedāvādams apmaksāt autobusus ar ziediem – lai tikai mēs braucam uz kapiem, bet neejam pie Brīvības piemi-

nekļa... Es viņam atbildēju, ka 9.maijā es viņus arī labprāt aizsūtītu uz kapiem... Sarkanajiem ir ļoti daudz nekoptu, nolaistu Brāļu kapu, piemēram, Kurzemē. Lai viņi 9.maijā uztaisa tur talku un pēc tam dzer šņabi!

Šogad jau Korenam bija jauna ideja. Viņš teica: “Labi, es ļaušu lai iet, bet bez karogiem!” Atradies – “Jā-

“Sarkanajiem ir ļoti daudz nekoptu, nolaistu Brāļu kapu, piemēram, Kurzemē. Lai viņi 9.maijā uztaisa tur talku un pēc tam dzer šņabi!”

vējs!” Iedomājieties, ja es panāktu, lai leģionāri aiziet pie Brīvības piemiņēkļa nolikt ziedus bez Latvijas karogiem, tad viņš, lūk, parūpētos, lai tur nebūtu viņa klīdzēji un bļāvēji... Es viņam atbildēju, ka latviešu leģionāri visus kara gadus izgāja ar Latvijas karogu, viņiem karodziņš bija uzšūts pat uz formas piedurknes kā piederības zīme. Latviešu leģionāri taču cīnījās par

Latvijas brīvību!

DDD: Vai tiesas atļautais “antifašistu” pasākums neaizskar latviešu leģionāru godu un cieņu?

J.A.K.: Aizskar! Leģionāriem ir tiesības vērsties tiesā, pamatojoties uz Saeimas deklarāciju par latviešu leģionāriem Otrā pasaules karā. Šī deklarācija ir spēkā, tā nav atcelta un ir jāpilda Valsts pre-

zidentam, Saeimai un valdībai.

Tomēr kopumā šodien man ir liels prieks par šo tiesas spriedumu leģionāru sakarā, kā arī neseno Senāta lēmumu atzīt 2009.gada 16.marta gājiena aizliegumu par nepamatotu. Beidzot sāku izjust tādu kā pleca sajūtu no latviešu pusēs.

Intervēja
Līga Muzikante

Paldies Aigaram Lūsim par sveicienu 16.martā – leģionāru atceres gadadienā!

“Latviešu leģiona ģenerālinspektora ģenerālleitnanta Rūdolfa Bankerska vizīte sardžu bataljonā “Rīga”. Bolderāja, 1943.gada 13.septembris.

ATBALSTS NO KRIEVIJAS

16.martā, vēl vakarā, īsu mirkli pirms šī “DDD” numura pabeigšanas saņēmām e-pasta vēstuli no kādas Krievijas kristiešu organizācijas. Vēstulē tiek pausts sirsnīgs atbalsts latviešiem cīņā par okupantu aizvākšanos. Izņēmuma kārtā publicējam šo Krievijas krievu sūtīto vēstuli oriģinālvalodā, lai to spētu izlasīt arī mūsu okupanti.

Labdien!

В связи с проведением сегодня в Риге шествия в память о латышских legionерах СС, как представитель Русской Катакомбной Церкви ИПХ, выражаю вам поддержку. Мы, катакомбные христиане, время от времени следим за вашей национальной борьбой против советских оккупантов, которые буквально мешают вам нормально жить в вашей стране. Они не только ваши противники, но и противники всех людей доброй воли во всем мире, являются элементом разложения для любых нормальных человеческих обществ. И потому ваша борьба против них полностью разделяется и поддерживается нами.

Бог в помощь! Всего вам доброго!

С уважением,

инок РКЦ ИПХ **Дионисий**

KAS NOTIEK AR NOSACĪTI NOTIESĀTAJIEM?

Turpinājums no 1. lpp.

KĀ SODĪS ANTILATVIETI?

DDD: Kas notiks tālāk ar tādu Artūru Rimšu, kurš ir notiesāts uz diviem gadiem nosacīti ar divus gadus ilgu pārbaudes laiku par noziedzīgu darbību, kas vērsta uz nacionālā naida izraisīšanu pret latviešu nāciju?

Aleksandrs Dementjovs: Vispirms viņam būs jāizpilda obligātie noteikumi, tas ir, pie mums jānāk un jāreģistrējas. Konkrētajā gadījumā vēl nezinām, vai viņam ir nozīmēta kāda probācijas programma, tas tiks pateikts tiesas nolēmumā. Tur viss būs ļoti precīzi nodeklārets, kas un kā ar viņu tālāk notiks.

Ja spriedumā nebūs speciālu atzīmju, tad viņam tiks piemērota likumā noteiktā uzraudzība. Jebkurā gadījumā šim notiesātajam regulāri būs pie mums jāatzīmējas. Periodus noteiks darbinieks, izvērtējot konkrēto personu.

DDD: Ja šāda persona kaut kādā veidā pārkāpj likumu, vai tai tiek piemērots reāls cietumsods?

A.D.: Ar to cietumsoda piemērošanu ir ļoti intere-

santi. Dzirdēti pārmetumi, ka nesodīts cilvēks var pāriet neatļautā vietā ielu, bet sodītam tas var izvērsties par cietumsodu.

DDD: Tātad cietumā var ielikt arī par administratīvu pārkāpumu?

A.D.: Jā. Taču dzīvē tik traki nav. Sodī, it īpaši administratīvie, tiek izvērtēti. Ja pārkāpums ir ļoti līdzīgs tam nozieguma veidam, par kuru viņš ir notiesāts, tad gan mēs rakstām prasības pieprasījumu tiesai, un viņam iedod reālu cietumsodu.

DDD: Tātad, ja tāds Rimša vēl kaut ko uzrakstīs naidīgu pret latviešiem vai morāli vai fiziski kādu aizskars, viņam var piemērot reālu cietumsodu?

A.D.: Jā. Turklāt te ir jāņem vērā, ko mēs skaidrojam īpaši jauniešiem. Cietumsodu sāk skaitīt no nulles. Tas nozīmēs, ja tas puisis sava piespriedē pārbaudes laika pedējā dienā pārkāpj likumu, tad viņš var vēl reāli papildus nonākt cietumā uz šiem diviem gadiem.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

Artūrs Rimša notiesāts

Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģijas tiesnese **Daiga Kalniņa** 4.martā pasludināja spriedumu kriminālietā, kurā pēc Kriminālikuma 78.panta otrās daļas par darbību, kas apzināti vērsta uz nacionālā naida izraisīšanu pret latviešu nāciju, izmantojot internetu, tika apsūdzēts **Artūrs Rimša**, kurš pats sevi dēvē par Arturu Ibrahimu Nasseru (Окупантсс Артурсс!). Apsūdzība celta par viņa antilatviskajiem komentāriem **Lienes Apines** un **Līgas Muzikantes** foto albumos interneta portālā "draugiem.lv". Komentētajās fotogrāfijās redzams, kā "DDD" pārstāves 9.maijā pie tā saucamā uzvaras pieminekļa noliek ziedus sēru noformējumā un iesprauž "DDD" pielikumu krievu valodā Krievijas vēstniecības vainagā kā atgādinājumu Krievijai par nesavāktajiem okupantiem.

Tiesa Artūru Rimšu atzina par vainīgu un sodīja ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem. Tā kā apsūdzētajam šī ir pirmā sodāmība, noteikts nosacīts sods ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem. Papildus kriminālsodam tiesa nolēma piedzīt no Artūra Rimšas par labu

Lienei Apinei un Līgai Muzikantei morālo kompensāciju 1000 latu apmērā (katrai 500 latu).

Artūrs Rimša savas noziedzīgās darbības ir vērsis pret pamatnāciju – latviešiem, kas viņa nodarījumu liek vērtēt kā īpaši smagu. Latvijas Republika ir tikusi dibināta kā latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību īstenošanas rezultāts, un mūsdienu starptautiskās tiesības kā valsts pirmo un augstāko pienākumu paredz pamatnācijas tiesību aizsardzību. Šie apstākļi liek uzdot jautājumu: vai **divus gadus ilgs nosacīts (nevis reāls) cietumsods ir adekvāts sods par Artūra Rimšas noziegumu?**

VALSTĪ DĪVAINA SODU POLITIKA

Vilors Eihmanis
Biedrības "Par godīgu tiesu varas sistēmu" "Temīda" priekšsēdētājs:

Mūsu biedrība jau sen pievērsa uzmanību, ka sodu politika mūsu valstī ir ārkārtīgi neskaidra.

Rīgas apgabaltiesa Artūru Rimšu notiesāja tikai ar nosacītu brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un vēl papildus no viņa tiek piedzīta Līgas Muzikantes un Lienes Apines labā tūkstoš latu liela morālā kompensācija. Te gribot negribot šo kriminālietu jāsalīdzina ar vienu citu bēdīgi slaveno kriminālietu, kurā Rīgas tiesu apgabala prokurātūras prokurore **Ieva Garanča** prasīja piedzīt no Aivara Gardas un Ilzes Liepas 4800 (!) latu lielas soda naudas, bet no laikraksta "DDD" galvenās redaktora Līgas Muzikantes – 6000 (!) latu. Protams, piespriedītie pieci simti lati cietušās Līgas Muzikantes labā bardzības ziņā ir nesalīdzināmi dažādi.

Cilvēkiem rodas sašutums – kā tad tā, kad vajag, tad safabrietā kriminālietā prokuratūra prasa visbargākos sodus un lielas naudas summas, bet, kad jāizstāv pamatnācijas intereses no tās nīdējiem, naida kurinātājiem, valsts izzadzējiem, korumpantiem, pasūtījuma slepkavām, tad prokurori ir glēvi un nepilda savus tiešos pienākumus vai pilda tos apzināti tik pavirši, ka lietas gluži vienkārši izčakst?

Manuprāt, gan Artūra Rimšas, gan citās kriminālietās tieši prokuratūrai jāuzņemas galvenā atbildība par notiekošo. Būtu jāizvērtē arī ģenerālprokurora **Jāņa Maiziša** desmit gadu laikā paveiktais un jāpajautā, kāpēc prokuratūrā netiek pieņemti strādāt godīgi un profesionāli juristi, kas prastu izvirzīt konkrētu, skaidru, saprotamu apsūdzību, ilgstoši nenotušētu daudzus kriminālprocesus, dažos gadījumos nenodarbotos ar kriminālietu safabrietāšanu, noziegumu izplānošanu un kukuļņemšanu?

SPRIEDUMS IR PAR VĀJU

Konstantīns Pupurs
CTAG Helsingi-86 dalībnieks:

Nesaprotu, no kurienes šim cilvēkam rodas tāds naidis pret latviešu tautu? Ja pēc savas etniskās izcelsmes viņš tomēr ir latvietis, tad tas būtu tīri klīniskais gadījums, un šāds indivīds varētu ļoti ieinteresēt psihiatrus un citus veselības jomā iesaistītus darbiniekus.

Sprīžot pēc izvēlētā segvārda, izskatās, ka Rimša uzskata, ka pēc "religijskās pārliecības" ir musulmanis. Šādā gadījumā viņš ar savu rīcību rada vēl lielāku sašutumu, jo apkauno ne tikai visu islamu, bet arī pats sevi! Musulmaņiem vīrieša gods nav tikai tukša skaņa. Tā izteikties par sievietēm, kā to dara Artūrs Rimša, spēj tikai cilvēks ar zemu pašcieņu, stiprām morālām deformācijām un ar lieliem mazvērtības kompleksiem, kas varētu būt sa-

tīti ar viņa "netradicionālo seksuālo orientāciju", kādām citām psihiskām novirzēm vai bērnībā no mammas puses izciestiem pārinodarījumiem. Jebkurā gadījumā šis subjekts pieder pie tām sabiedrības pabirām un salašņām, kuru klātbūtne nav vēlama ne tikai Latvijā, bet arī pašā Krievijā tādi morālie deģenerāti parasti tika izolēti vai pilnīgi izslēgti no jebkuras savas aktivitātes uz mūžīgiem laikiem – turklāt ļoti ātri un viennozīmīgi.

Šajā sakarā tiesas lēmums, protams, ir apveicams, bet es personīgi uzskatu, ka tas tomēr nav pietiekami stingrs, turklāt piedzītās sodanaudas apmērs par visiem šiem draudiem un nicinošajiem izteicieniem, kas vērsti gan pret atsevišķiem cilvēkiem, gan arī pret visu latviešu tautu, ir gluži vienkārši traģikomisks.

DRAUDU GADĪJUMĀ REAKCIJAI JĀBŪT STINGRAI

Aleksandrs Kiršteins
Bijušais Saeimas Ārlietu komisijas vadītājs:

Manuprāt, Rimšam vajadzēja piespriedēt reālu cietumsodu, jo viņš izteica reālus draudus. Viena lieta, ja cilvēks nolamājas, bet pavisam kas cits ir vēšanās pret pamatnāciju un draudu izteikšana.

Esmu ievērojis, ka interneta komentāros ik pa laikam parādās draudi nogalināt, kādus reiz saņēmu arī es. Domāju, ka reāls cietumsods Rimšam mazinātu cilvēkos vēlmi ko tādu atkārtot. Nevar jau zināt, vai rakstītājs ir gluži vienkārši psihiski nepieskaitāms, kurš pats nesaprot, ko raksta, vai arī draudi ir reāli. Bija reiz gadījums, kad nogalināja divus uzņēmējus, kuri tiesājās ar Tovanecu. Viņiem draudēja, bet policija to neuztvēra nopietni un viņus nenosargāja. Tādēļ jebkurā gadījumā, kad tiek izteikti draudi, jābūt konsekventi stingrai reakcijai.

VISMĀZ KĀDS NOTIESĀTS!

Mārtiņš Roze
Saeimas deputāts, bijušais Zemkopības ministrs:

Sekoju līdzī šim tiesas

procesam. Prieks par to, ka vismaz kāds tiek notiesāts! Turklāt tas mazliet atvērš arī citus naida kurinātājus, kuri sevi uzskata par visvareniem.

Par pašu personu... nu nezinu, vai viņš ir vairs kādu komentāru vērts – **tipisks okupantu ideoloģijas produkts!** Tagad jāseko līdz, lai konsekventi šādi tiesas spriedumi būtu arī citos gadījumos.

Es gan gribētu izteikt atzinību, par varonīgo rīcību, noliekot latviešu sveicienu pie pieminekļa! Es zinu, kā ir ieiet tādā pūlī – jābūt garš stipram, lai pārmāktu šo pūli.

Bet jums izdevās!

VAI PROKURORS VIŅU AIZSTĀVĒJA?

Lotārs Stūre
"DDD" lasītājs
Indianopolisā (ASV):

Priecājos, ka uzvarējāt tiesā to puslatvijieti, kuru tēvs izaudzinājis par Latvijas nīdēju. Tomēr tiesas spriedums bija par vieglu un mazu. Pārsteidz arī tas, ka ir vēl tādi prokurori, kuriem mīļāki urlu okupanti nevis latvieši un latviskās vērtības. Vai tiešām tas ir "frukts", kas, sabrūkot PSRS okupācijas režīmam, apgriezis kažoku uz otru pusi, lai paliktu savā siltajā vietniņā, bet varbūt sorosiešu mankurts, kam latvietība neko nenozīmē?

Turpinājums 8. lpp.

LASĪTĀJU VĒSTULES

BRĪVĪBA, GODS UN TAISNĪBA

L.cien. "DDD" saime un lasītāji!

Kas, kam un cik maksāja pirms divdesmit gadiem? Šādu loģisku jautājumu uzdodu, ja uzzinu, ka šogad 1990.gada 4.maija godināšanai esot nepieciešami 400 000 latu. Rodas rūgti papildjautājumi – kas, ko, kā un kāpēc par pusmiljonu tagad atcerēsies 1990.gada 4.maiju? Tie paši, kas plātās ar Latvijas zemes – Abrenes sešu pagastu atdošanu Krievijai un to, ka latviešu bērniem jānācās rupjī "mātes" vārdi okupantu mēlē?

Karogosim visu Latviju ar tīru valsts simbolu, kura sarkanā daļa ir latviešu lietās asinis, bet baltā daļa – Brīvība, Gods un Taisnība! Latviešu svētvietā – Brīvības pieminekļa pakājē neļausim alēties svešiniekiem, kuri pat savai rožīnai nav vajadzīgi!

Būsim stipri un lepmi par savu valodu, karogu, himnu un cienīsim latviešus vienojošo Brīvības simbolu ar uz debesīm paceltām Trim zvaigznēm: Brīvība – Gods – Taisnība!

Dievs svētī Latviju!

Cienā,

Harijs Gunars

NEPIECIEŠAMA KRIEVALODĪGO REPATRIĀCIJA!

Notikumu attīstība mūsu zemē arvien skaidrāk liecina, ka mēs esam ceļā uz jaunu Latvijas pievienošanu Krievijai - tuvākā vai tālākā nākotnē. Par to liecina kaut – vai mūsu nācijas dzīvā spēka sagraušana – galīgi samazinājusies dzimstība ekonomisko apstākļu rezultātā, masveida emigrācija un arī mūsu pašreizējo dzīves apstākļu demoralizējošā ietekme. Svarīgu lomu šeit spēlē milzīgais okupācijas laikā iepludinātais krievvalodīgo iedzīvotāju kontingents – "minoritāte", kam neatkarīgās Latvijas ideja ir pilnīgi sveša un nesaprotama.

Mūsu valsts saglabāšanās interesēs ir ļoti nepieciešama krievvalodīgo imigrantu repatriācija uz Krieviju. Putina iniciatīva liecina, ka Krievija ir ieinteresēta savu tautiešu repatriācijā no Latvijas. Repatriāciju varētu veicināt mūsu abu valstu saskaņota rīcība, attiecīgas divpusējas organizācijas un īpaša fonda izveidošana, piesaistot šim mērķim arī citas valstis ar ASV priekšgalā. Jo stabilitāte Austrumeiropā ir nopietna visas pasaules problēma.

Rihards Ērglis

LATVIEŠU NĀCIJAS CĪNAS GARS NAV MIRIS

Saruna ar Aleksandru Kiršteinu

LATVIEŠI KAROJA PRET PADOMJU OKUPANTIEM

DDD: Jūs esat viens no grāmatas "Nezināmais karš. Latviešu nacionālo partizānu cīņas pret padomju okupantiem 1944-1956" idejiskajiem autoriem. Kādēļ, jūsu prātā, bija nepieciešams veidot šādu fotoalbumu?

Aleksandrs Kiršteins: Kādu laiku mani nodarbināja doma, ka Latvijai trūkst pamatīga izdevuma par nacionālajiem partizāniem. Biju redzējis lietuviešu filmu "Neviens negribēja mirt" un lasījis arī vairākas grāmatas par igauņu nacionālajiem partizāniem.

Par latviešu nacionālajiem partizāniem ir dažādas publikācijas, vēsturisku komisijas pētījumi, bet līdz šim nav bijusi neviena grāmata, kas apkopotu visas nacionālo partizānu cīņu un piemiņas vietas Latvijā.

Runājot ar Latvijas Nacionālo partizānu apvienības (LNPA) priekšsēdētāju Ojāru Stefanu, konstatējām, ka trūkst vienas kartotēkas, kurā būtu sistemātiski apkopotas visas LNPA izveidotās partizānu piemiņas vietas. LNPA atbalstīja ideju par grāmatu-fotoalbumu.

Diemžēl tikai 2006.gadā izdevās iegūt pirmo nelielo finansiālo atbalstu no Saeimas, lai uzsāktu izpēti un materiālu apkopošanu. Tā kā iepriekš nebija veikta sistemātiska piemiņas un cīņu vietu uzskaitē, nācās ieguldīt lielu darbu vairāku gadu garumā. Apkopojot informāciju par Latvijā uzstādītajām piemiņas plāksnēm, baltajiem krustiņiem, pieminekļiem un bunkuru, sameklēt sīkāku informāciju par šiem cilvēkiem.

DDD: Pēc atmodas laikā izaugusi jauna paaudze, kurai nacionālisms ir diezgan svešs. Vai jums nešķiet, ka šādu grāmatu vajadzēja izdot jau krietni agrāk?

A.K.: Iespējams, ka tad, ja darbs pie grāmatas būtu uzsākts pirms divdesmit gadiem, šodien attieksme pret brīvības cīņājiem, pret 16.martu būtu citādāka – cieņas un lepnuma pilna. Ja runājam par jaunatni, tad jāuzsver, ka latvieši ir pierādījuši spēju vienoties lielu lūzuma brīžos – vai tas ir bijis Atmodas laiks, vai Pirmais un Otrais pasaules karš. Pašreizējā ekonomiskā krīze, manuprāt, nav iemesls tautai īpaši mobilizēties. Taču mums ir citi motīvi to darīt – nelikvidēt padomju okupācijas sekas.

Svarīgi, lai grāmata "Nezināmais karš" nonāktu skolās, lai mēs varētu redzēt, kā vēstures skolotāji jaunajai paaudzei parāda latviešu partizānu varonīgās cīņas. Nav jau noslēpums, ka varam ieviest visdažādākos vēstures mācīšanas standartus, bet

okupantiem. Manuprāt, tas šo grāmatu padara daudz personiskāku un interesantāku.

Svarīgi, ka aiz katra pieminekļa stāv reāli cilvēki, vēsturiski notikumi. Tieši šīs fotogrāfijas parāda patieso pretošanās kustības būtību. Zinātnisku traktātu un profesionāli vēsturisku pētījumu par nacionālo partizānu cīņām netrūkst. Mūsu mērķis bija sakārtot

"Japānas vēsturnieki, kas strādā pie enciklopēdijas par Otro pasaules karu, pat negribēja ticēt, ka Latvijā, Lietuvā un Igaunijā bijusi tik spēcīga partizānu kustība."

informāciju pa novadiem un parādīt to fotogrāfijās, šādi dodot iespēju, piemēram, skolniekiem uzzināt kaut ko jaunu par viņu apkārtnē notikušajām cīņām un varoņiem. Grāmatas ideja bija pietuvināt tā laika notikumus, lai lasītājs justos it kā tajos iesaistīts, lai viņā rastos vēlme aiziet un apskatīt konkrēto pieminekli, bunkuru, sameklēt sīkāku informāciju par šiem cilvēkiem.

DDD: Kādēļ tad Latvijas valsts amatpersonas nīcīgā politikorektumā norobežojas no mūsu tautas varoņiem – leģionāriem un nacionālajiem partizāniem?

Aleksandrs Kiršteins: Tikko pārslasīju latviešu

no tiem nebūs nekādas jēgas, ja skolās trūks skolotāju ar patiesu Latvijas vēstures izpratni. Būtībā viss atkarīgs no vecākiem un skolotājiem. Ja viņi jauniešus iepazīstinās ar nacionālo partizānu un leģionāru cīņas iemesliem un mērķiem, tad arī sagādāsim nacionālā lepnuma pacēlumus.

Latviešiem tik tiešām ir ar ko lepoties, jo, piemēram, salīdzinājumā ar japāņiem, kuri pa vienam pēc kara vairākus gadus slapstījās džungļos, Latvijā tūkstošiem cilvēku 12 gadus organizēti pretojās milzīgam pārspēkam. Cīņā pret nacionālajiem partizāniem no padomju kara spē-

valodā izdoto bukletu par Somijas 27. jēgeru bataljonu. Mūsdienās somi nekautrējās, ka sadarbojušies ar Vāciju. Viņiem tas neliekas politnekorekti, jo, kā rakstīts minētajā bukletā, lielvaras Vācijas un uz neatkarību ejošās Somijas intereses uz īsu brīdi satikās. Somija realizēja savus mērķus.

Runājot par latviešu leģionāriem, varētu teikt tieši to pašu – latviešu leģionāru un Vācijas intereses gluži vienkārši uz īsu brīdi satikās. Starptautiski to diemžēl mēs neesam varējuši paskaidrot. **Vaira Viķe-Freiberga**, piemēram, to negribēja darīt, jo pat intervijā BBC, ko daudzi uzskata par izcilu, viņa vairāk taisnojās. Bet ko gan varam gribēt, ja bieži vien valsts vadītāji un Saeimas deputāti nezina, ko par leģionāriem ir teicis, piemēram, ASV Kongress vai britu ārlietu ministrija...

Latvieši pēc savas dabas nav plātīgi, neskrīn pa pasauli ar sevis slavināšanu, taču problēma ir tā, ka pat tad, kad mums kaut ko jautā, nespējam pateikt patiesību par leģionāriem un nacionālajiem partizāniem.

Naivo politikorektumu raksturo joprojām nenovāktais tā saucamais Uzvaras piemineklis Pārdaugavā. Igaunī nebaidījās no Tallinas centra aizvākt bronzas Aļošu. Bet Rīgā diemžēl ne valdība, ne dome nevēlas likvidēt Pārdaugavas pieminekli. Tas arī parāda, ka Latvijā situācija ar nelikvidētajām okupācijas sekām ir daudz smagāka nekā Lietuvā un Igaunijā. Lietuvā padomju gados neiebrauca tik daudz krievvalodīgo, bet Igaunijā jautājumu risināšanai pietiek ļoti racionāli – valdība kaut ko nolemj, un to arī izdara. Savukārt mēs esam kā tādi vējrādītāji – uz kuru pusi vējš pūš, uz to arī skrīnam.

Intervēja Liene Apine

25.marta atcerei

Kas pateiks, cik izciests ir moku, Tai laikā, kad svēts nebija nekā? Marta vējos vēl tagad es smoku, Atmiņā tauta ar ļaunumu tiekas.

Redzu vēl šodien šo ļaunumu acīs, Sarkano nirdzīgi pārvērstās sejas. Kādas gan mokas aizdzītie skatis – Ļaunie par mokām šim tikai smejas.

Māte glauž mirušo bērnu pie krūtīm, Badā un salā pamazām dziest – Aukstums dveš visur, logi bez rūtīm, Pati nāvē beidz klusiņām ciest.

Marta vēji šis atmiņas sasauc, Vaidos un sāpēs atskan viss ārs. Latvieti, neļauj lai sarkanie trauc, Tauta un lauks lai nepaliek bārs!

Juris Sārnis

Okupantu "Georgija lentītes" – Hitlera metodes plaģiāts

Pēdējā laikā krievvalodīgos pārņēmis "lentīšu kampaņas drudzis". Vēsturē tas nav nekāds jaunums. Šādu cīņas metodi savā šedevrā "Mana cīņa" aprakstīja arī sarkano okupantu bijušais sabiedrotais un kopējā nozieguma partneris pret latviešu tautu – Hitleris. Toreiz panģermāniskā fanātisma ideoloģijas apsēstie bijušās Austrijas impērijas teritorijā pielietoja analogas metodes.

Mūsdienu Latvijā tiek pielietotas Hitlera aprakstītās cīņas metodes – par krievu valodu, par panslāvisma pārākumu cīņā pret latviešu tautas interesēm utt. Tāpat, kā to aprakstījis ļaunais Fīrers, tiek veidoti naudas fondi. Toreiz panģermānisti izrotāja savu apģērbu ar rudzupukēm un melni-sarkani-dzeltenām lentītēm,

"Okupants vienmēr paliks okupants. Šim noziegumam nav nacionalitātes."

austriešu himnas vietā dziedāja "Deutschland über alles", neskatoties uz aizliegumu un austriešu nepatiku. Visš beidzās ar Austrijas un Čehoslovākijas okupāciju.

Okupants vienmēr paliks okupants. Šim noziegumam nav nacionalitātes. Sarkanais nacisms krievu šovinisma izpildījumā purina savu nacionālo drēbi un lentītes, aicinot okupēto latviešu tautu viņiem piekrist vai arī uzbrukt. Liekas, ka latviešu tautas pasīvās iznīcināšanas tempi tos neapmierina, tāpēc tie nolēmuši pāriet atkal aktīvajā fāzē. Bez Krievijas karoga vicināšanas pielieto tā saucamo Georgija lentīti, okupantu noziegumu "varonības" simbolu.

"Uzvara" bez cilvēciņas nav varonīga uzvara, kurā pārspēts sātns. Nav jānokāp pazemē, lai nokļūtu ellē, – pietiek, ja pār asiņaino civilizācijas robežu Māras zemē ielaužas okupants – "atbrīvotājs", kurš cenšas iznīcināt pamattautu. Latviešu nacionālo jūtu veidotāja bija un paliek krievu gadsimtu varmācība pret mūsu tautu, nebeidzamās ciešanas no okupantu klātbūtnes. Vārds CIEŠANAS mazai tautai patiešām nav nekāds pārspilējums! Bez tam, ar šo vārdu vien nevar izteikt asaru un asiņu jūru, izdzēst to no tautas atmiņas.

Visu tautību kritušo karavīru gods ir svēts un aizsargājams. Viņus samierina Mūžība. Taču tie, kas nāca pēc viņiem, ir **noziedznieki**. Visus okupācijas gadus un vēl šodien milzīgā civilokupantu iepludināšana un viņu noziedzīgā ceļā iegūto privilēģiju aizstāvēšana turpina žņaupt latvie-

šu tiesisko protesta garu.

Okupācijas nozieguma turpināšanās un krievu šovinistiskās ideoloģijas izplatīšanās apdraud mūsu tautas pastāvēšanu. Ne velti Latvijas valsts, kurā

dzīvo visvairāk okupantu, ir arī visnabadzīgākā valsts Eiropā. Šī okupācijas rezultātā radītā nenormāla novedusi mūsu zemi līdz viskaitīgākajām anomālīgām, kādas grūti atrast citās civilizētās valstīs. "Okupantu autoparka saraksts" – noziegums! Tīkmēr "okupantu prasību piekrišanas centra" vadonis **Ušakovs** brīvi var atļauties nosaukt par klauņiem noslepkavoto, deportēto latviešu zaudējumu saraksta sastādītājus. Tā ir publiska pīrgāšanās par mani, par tevi, par tavas manas ģimenes tuvinieku noslepkavošanu – par TEVI, LATVIETI!

Mirušajiem grūti sevi aizstāvēt, tas jādara man, tev – mums, dzīvījiem. Lai tas neturpinātos un nekad neatkārtotos! Lai pār mūsu tautu pārstatu klāties okupantu melu un viņu noziegumu ēna! Ja tevi šodien atkal noziedznieks – recidivists – kārtējo reizi cenšas sagrābt pie rīkles, diez vai ir vieta un laiks, kad sūdzēties par kaut kāda okupanta morāliskajām īpašībām... Sarkanie okupanti pārņēma brūno okupantu "lentīšu" cīņas metodi. Plaģiāts ir autoritātes pārkāpums, par ko draud kriminālsods, kā arī Hitlera atziņu kompilācija, neatsaucoties uz autoru...

Vilnis Eisters

VĒSTULE

Marinas Kostņeckas patiesība un meli

1988/89. gadā Marina Kostņeckā, uzstājoties Zinību namā, lielas auditorijas priekšā teica: "Kas ir krievi Latvijā? Tie ir laikmeta produkts, tā ir okupācija, tā ir kolonizācija, tā ir rusifikācija..." "Upuris, jo atrauti no savas tēvzemes..." "Un ierocis, jo jebkurā brīdī var tikt izmantoti pret latviešiem..."

Marinai ir taisnība, ka Latvijā 1940. gadā 17. jūnijā tika vardarbīgi okupēta, pielietojot militāru spēku. Es pats redzēju, kā soļoja okupanti pa Zilupes un Rīgas ceļu.

Taču par upuri nav taisnība. Upuris nevar būt agresors, iebrucējs, okupants, kolonizators vai citu tautu slepkava. Tur, lūk, slēpjas Kostņeckas MELI.

Ierocis var būt katrs darbarīks – kalts, cirvis, nazis, šķēres, vārds, mēle, pat valoda, kas ir briesmīgāka par šaujameroci, jo ar valodas palīdzību krievu lielvalstiskie šovinisti Padomju Savienībā iznīcināja simts tautu (lasi laikrakstu "Brīvība", kā "tautu cietums" kļuva par tautu kapsētu). Šādi arī latviešu tautu gribēja iznīcināt.

"Kuzņecovs 1950. gadā sacīja: "Mēs uz Latviju neatbraucām mācīties latviešu valodu, bet gan iznīcināt latviešus." Lūk, tāpēc krievu skolu skolnieki gāja demonstrācijās pret skolu reformu un pasludināja skolas, kas pieder Latvijas valstij, par savu "īpašumu"."

Carisms 1000 gadu laikā iznīcināja 3 tautas, bet staļiniski nacistiskais sociālisms 70 gadu laikā likvidēja ap 100 tautu, izdarot to ar valodas kolonizācijas palīdzību zem internacionālisma tautu draudzības lozungiem.

Voss steidza internacionālizēt katru latviešu ģimeni. Kuzņecovs 1950. gadā sacīja: "Mēs uz Latviju neatbraucām mācīties latviešu valodu, bet gan iznīcināt latviešus." Lūk, tāpēc krievu skolu skolnieki gāja demonstrācijās pret skolu reformu un pasludināja skolas, kas pieder Latvijas valstij, par savu "īpašumu". Jājautā Kostņeckai: vai tā nebija valsts īpašuma piesavināšanās? Ja kādi krievi Latvijā demonstratīvi negrib valsts, t.i., latviešu valodu mācīties – vai tad tas nav klajš nacisms? Tāda ricība ir pielīdzināma pamattautas slepkavībai!

Leņins savās "Aprīļa tēzēs" (1917.g.) pareizi uzsvēra: "Carisms, kas ne tikai apspiedis lielpretinieku tautu, bet arī aptraipījis tās godu un maitājis šo tautu, padarot to par citu tautu bendi..."

Marina Kostņeckā, es Jums gribu jautāt: **vai tad**

tie padomju kolonisti, kuri iepludināti padomju okupācijas laikā un pieprasa krievu valodu kā valsts valodu, nav latviešu tautas slepkavas? Viņi aizbildinās, ka esot *tu-pi-je, glupīje* – taču vai tādējādi viņi neapkauno krievu tautu? **Protams, ka apkauno!**

Točelovskis 1969. gadā man paskaidroja, ka Maskava ir ieplānojusi Latvijā iesūtīt **3 miljonus kolonistu**, kuriem tiks dotas 165 privilēģijas attiecībā uz latviešiem, t.sk. – nemācīties latviešu valodu, kā pirmajiem saņemt dzīvokļus, ieņemt labākās darba vietas u.t.t. Tāpēc viņu, t.i., padomju kolonistu pēcteči, negrib mācīties latviešu valodu un diskriminē latviešus.

Latviešu pamāte *Veročka* piespieda Saeimu padarīt

Vincslavs Smoļaks

Kā lielā, spalvainā roka palaiž nagus?

Saruna ar Ekonomistu apvienības 2010 biedru, bijušo Saeimas Ārlietu komisijas vadītāju **Aleksandru Kiršteinu**

DDD: Sākoties ekonomiskajai krīzei, daudzi smikņāja par apgalvojumu, ka tā ir apzināti radīta. Tagad aizvien biežāk ekonomistu

raisītās spekulācijas. Kontroles trūkums banku sektorā radīja milzu piramīdas hipotekārās kredītēšanas jomā, kur visi viens otram pārdeva ne ar ko nesēgtus vērtspapirus.

Pārsvārā visas lielas krīzes sākas ASV, kur galvenos lēmumus pieņem ne jau velētāji. Piemēram, vi-

cilvēkus. Ir "Bildbergas klubs", kurā ir astoņdesmit pastāvīgie biedri, bet kopā ar uzaicinātajiem vairāki simti, kas katru gadu rīko sanāksmes, kurās lielā slepenībā apspriež galvenos pasaules notikumus. Šajos veidojumos politiskā ietekme pilnībā savijās ar ekonomiskajām interesēm.

Daniels Estulins, kas gadiem pēta Bildbergas kluba darbību, raksta, ka

ta lieta, kādi ir šo apvienību mērķi.

DDD: Par kādām summām ir runa, ja jūs sakāt – "pasaules bagātākie cilvēki"? Vai varat nosaukt viņu vārdus?

A.K.: Nevaru. Pēdējais smieklīgākais blefs ir tas, ka nesēni visi apsprieda pasaules bagātāko cilvēku sarakstu. Piemēram, tur var atrast nevienam neko neizsakošu krieva vārdu, bet Rokfelleri vai Rotšildi nav pat pieminēti. Vai tas nav jocīgi, ka *Forbes* bagātāko cilvēku sarakstā nav to cilvēku vārdi, kuriem pieder simtiem miljardu? Jau pirms Pirmā pasaules kara, piemēram, Rotšildu dinastijas īpašumu vērtība pārspēja visu Eiropas karaļnamu kopējo bagātību.

DDD: Kādēļ, jūsuprāt, tas tā ir?

A.K.: ...lai katrs pats mēģina rast uz to atbildi. Šo bagāto dinastiju pārstāvjus nav minēti arī *Forbes* ietekmīgāko cilvēku sarakstā. Tur var atrast Putinu, Medvedevu. Sarakstā minēts pat Federālo rezervju (FED) prezidents Bernanke, bet FED īpašnieku tur nav. Vai tas nav smieklīgi? Tas ir tāpat kā liela ganāmpulka īpašnieka vietā par visa rīkotāju tiek uzskatīts ganiņš.

Tas parāda, kā darbojas smadzeņu skalošanas sistēma.

Intervēja Liene Apine

un speciālistu komentāros izskan apgalvojumi, ka notiekošais nav tikai finanšu piramīdu sagrūšanas sekas. Vai piekritat, ka patiesie globālās krīzes cēloņi meklējami pasaules bagātāko un ietekmīgāko cilvēku politiskajos lēmumos?

Aleksandrs Kiršteins: Ekonomisko krīzi neizraisa ražotāji, kuri ieinteresēti peļņā. Tās cēlonis ir pārmerīga alkatība un tās iz-

sus prezidenta amata kandidātu uzklauša un apstiprina tā saucamā **Arpolitiskā padome** (Council on Foreign Relations). Tā ir organizācija, kurā apvienojušies gan lielāko korporāciju, gan bagāto dinastiju, gan akadēmisko aprindu pārstāvjus. Privāts veidojums ir **Federālo Rezervju sistēma** (Federal Reserve System). Būtišķā ir privāta akciju sabiedrība, kurā daļa akciju pieder gan **Rotšildiem**, gan **Rokfelleriem**. Šī akciju sabiedrība drukā naudu, par to saņemot attiecīgu procentu. Ir arī tādas organizācijas kā "**300 cilvēku komiteja**" un "**Trilaterālā komisija**", kas pārstāv bagātākos pasaules

iepriekšējā Eiropas Komisijā visus svarīgākos amatus, kas bija saistībā ar naudas pelnīšanu, ieņēma Bildbergas kluba pārstāvji: monetāro lietu komisārs **Almuņa**, tirdzniecības komisārs **Mandelsons** (Lielbritānija), konkurences komisāre **Kroes** (Īrija) un iekšējā tirgus komisārs **Makkreivjs** (Īrija). Visi četri komisāri bija EK priekšsēdētāja **Borroz** tuvākajā lokā, jo ar viņiem tika apspriesti pilnīgi visi jautājumi un lēmumi.

Cilvēkiem jau nevar aizliegt apvienoties grupās. Ja jau tepat Latvijā ir visādi *klubi 21* vai *Valmieras grupējumi*, kas tiekas pirtis un krodziņos, tad būtu naivi domāt, ka pasaules bagātākie un ietekmīgākie cilvēki netiekas. Ci-

VĒSTULE

Vai saņemt lielu algu ir likumīgi?

Kāpēc ne, ja cilvēks ir veicis būtisku zinātnisku atklājumu, radījis labestīgu, vērtīgu nemamu mākslas darbu, izdarījis riskantu un bīstamu, bet cilvēkiem nepieciešamu darbību, goddīgā privātdarbībā saņēmis lielas naudas summas, – viņš no morāliskā un likumīgā viedokļa var saņemt lielu atalgojumu (honorāru).

Bet, vai persona, kura veic ikdienišķu darbu, kādu viņam uztic nodokļu maksātāji, var sev noteikt algu ar x-nullēm? Realitāte ir tāda, ka var. Taču, vai drīkst? Atklātībā nāca neizprotami dāsni atalgojumi, atvaļinājumu maksājumi un prēmiju izmaksas darboņiem "Rīgas siltumā", "Rīgas satiksmē", Parex bankā, morāles un taisnību sargiem – tiesnešiem...

Valstī pastāv bezdievība, amorāla algu nozīmēšana un darbā pieņemšanas prakse. Par pamatu noteikta darba devēja un darba ņēmēja līgumu slēgšanas morāli graužoša motivācija, kas nosaka neadekvāti lielas algas tikai tāpēc, lai darbonis cenšas labi strādāt, lai nestaigā izsalcis un skrandās, lai viņu nepārvilina privātās struktūras, lai būtu nodrošināts viņa amata riskantums, lai

neizbēg laimi meklēt pāri robežai, lai neņem kukuļus un nezog, lai radītu iespēju ziedot partijām un onkuliem, kas viņu ielika labi apmaksātajā amatā... Tāda algas politika demoralizē sabiedrību, iznīcina garīgumu (kāpēc viņi var, bet mēs ne?), tiek radīts dvēseliskais aukstums un alkatība – necieņa pret pastāvošiem likumiem.

"Vai valsts iestādi ir spējīgs pilnasinīgi vadīt darbonis, kurš ir mantkārīgs, kuram domas vijas ap apšaubāmi sakrātu naudas maisu?"

Bijušais Francijas prezidents Fransuā Miterāns (†) teica: "**Mūsu lielākais ienaidnieks ir nauda, tā korumpē, uzpērk, sagrauj, nogalina, izputina un sapūdē visu, pat cilvēka apziņu.**" Diemžēl notikumi mūsu valstī apstiprina šo apgalvojumu.

Tauta tiek sašķelta ar neredzamām, bet jaušamām barikādēm, kuru vienā pusē stāv jaunbagātņiki ar tūkstošu latu algām, bet viņpus barikādēm – jaunabagi ar 30–70 latiem maciņā, dzīvodami pauperisma (cilvēku nabadzība) apstākļos.

Vai valsts iestādi ir spē-

jīgs pilnasinīgi vadīt darbonis, kurš ir mantkārīgs, kuram domas vijas ap apšaubāmi sakrātu naudas maisu? Jēzus saviem mācekļiem sacīja: "Patiesi es jums saku: "Bagātais grūti ieies debesu valstībā". Un atkal es jums saku: "Vieglāk kameiļim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā" (Mateja ev. 19, 23, 24)".

Vai cilvēku vairākumam vēl Dievišķīgums, augsta morāle, uzpurēšanās un, kā valdības viri mēdz teikt, **valstiskais godaprāts?** Vai ievēlētie cilvēki varas amatos nav spējīgi pastrādāt tautas un valsts labā ar pieticīgām algām? Vispirms jābūt tādām kā pārbaudes laikam (kā tiek piemērots daudzos uzņēmumos), tad par labiem darba rezultātiem, viņiem var nozīmēt piemērotu algu. Daudzi teiks, ka tā ir utopijs. Mūsu neatkarīgajā valsts vēsturē ir tādi precedenti.

Viens no tiem – 1990. gadā valdība nodibināja sa-

biedriskās kārtības sargāšanas institūciju. Īpašie brīvprātīgie kartības sargi nodrošināja darbu svarīgos valsts objektos, sabiedriskos kārtību mītiņos, Dziesmu un deju svētkos, apsargāja deputātus, lika pamatus Latvijas armijai. Turklāt visu šo tautai labestīgo darbu, riskējami ar veselību un dzīvību, skatoties OMON šauteņu stobros, sargi vairāk kā pusgadu veica **bez atalgojuma**. Redzot ievērojamo ieguldījumu kārtības sargāšanā, LR Augstākās Padomes deputāti balsojot piešķīra Īpašo kārtības sargu vienības štābam naudu darbībai un viņu 16 darbiniekiem algas 200–250 Ls apmērā.

Gribētos minēt apustuļa Pāvila vēstuli Titam (2:12), kas iedvesmotu mūs uz svētrakstos teikto: "...lai, atsaucīdamies no bezdievības un pasaulīgām iekārēm, prātīgi, taisni un dievbijīgi dzīvojam šinī LAIKĀ."

Georgs Maiznieks
Rīgas Doma draudzes loceklis, biedrības "TAUTSARGS" vadītājs, LR Žurnālistu savienības biedrs, Latvijas Ordeņu Brālības padomes loceklis

LATVIJA TIEK APZINĀTI IZNĪCINĀTA

Saruna ar Latvijas Kredītņēmēju apvienības (LAKRA) valdes priekšsēdētāju **Aināru Gorenko**

Turpinājums no iepriekšējā numura

NOPIRKTĀ VALSTS

DDD: Izskatās, kāds ir iekārojis mūsu skaisto zemi, vēl tiro vidi. Jūsprāt, kurš grib mūs "savākt"?

Ainārs Gorenko: Mēs atrodamies ļoti labā ģeogrāfiskā pozīcijā – Eirāzijas centrā. Mēs esam centrālajā vietā ar krievu dzelzceļu un Eiropas ostu. Tas nozīmē, ka runa ir arī par naftas varu, kas savā starpā cīnās.

Tātad, pirmkārt, Latvijai ir laba ģeogrāfiskā vieta. Otrkārt, mums ir pietiekami daudz balsu visādās institūcijās – NATO, ANO, ES utt. Tas nozīmē, ka Latvija balsos tā, kā to

iztirgoja. Mēs viņus esam pilnvarojuši savā vārdā kaut ko parakstīt.

DDD: Vai tad jūs ticat godīgām vēlēšanām?

A.G.: Tā jau ir, ka mūziku pasūta tas, kas vairāk maksā. Diemžēl analizēšanas spējas cilvēkiem ir ļoti ierobežotas. Tāpēc mēs arī cenšamies panākt, lai cilvēki sāktu domāt.

Jāsaprot, ka tiekam baroti ar ilūzijām. Piemēram, demokrātija neeksistē. Nav demokrātijas, tas ir mīts. Mums Latvijā nav arī politiku.

Šiem cilvēkiem, kas sēž Saeimā un valdībā, nevienam nav politekonomiskās izglītības. Nu nevar tā būt, ka vakar cilvēks bija svarcēlājs, sportists, ziņu diktore utt., bet šodien viņš jau ir politiķis un izlemj zemes un tautas likteni, ri-

BANKAS TĪŠI IEDZEN KRĪZĒ

DDD: Vai runa ir par Krīzes likumu?

Ainārs Gorenko: Tas vēl nebija Krīzes likums, pie kā tagad strādājam. Tolaik pamatuzdevums bi-

“Sanāk kopā cilvēki grupā, izdomā, ka viņu obskagam ir pa maz naudas, un apšņāpj visu tautu...”

ja glābt uzņēmējus, ražotājus, saglabāt cilvēkiem darbavietas un lai netiktu iznīcināti uzņēmumu vadītāji, kas ir privāti galvojuši par savu biznesu, ņemot kredītus biznesa uzsākšanai un jaunu darba vietu

ļautu izdzīvot mikrobiznesam, kurš pamatā darbojas apkalpošanas sfērā. Tad katram lielumam uzņēmējam varētu atļauties dot kredītlīniju 1 miljona latu apmērā. Tas ir pietiekami. Mazajiem uzņēmumiem šāda kredītlīnija būtu līdz 50 000 latu.

Rezultātā tautsaimniecība neaizietu uz leju, bet paliktu tādā pašā līmenī vai attīstītos. Tas bija domāts tāds kā ekonomisks rāmis uz 2 gadiem, kamēr beigtos krīzes saspīlējums.

DDD: Izklusās saprātīgi. Kāpēc nepieņēma tādu priekšlikumu?

A.G.: Mēs raudzījāmies no valstiskā viedokļa – saglabātos darbavietas, tiktu maksāti nodokļi, būtu nauda valsts aprātam, pabalstiem, nebūtu bezdarbs, būtu iekšējais patēriņš un cilvēkiem būtu nauda. Viss būtu normāli. Kad braukā pa Eiropu – nekur nav krīzes. Nekur! Varbūt ir kaut kāda valūtas “peldēšana” attiecībā pret valūtas kopējo grozu, taču valsts iekšienē cilvēki krīzi neizjūt, tik graužošī kā Latvijā.

Tātad mūsu priekšlikums bija finansiāli pamatots. Tas bija pietiekami vienkārši un ātri izdarāms. Bet viss atkal apstājās **Finansu ministrijā**. Šo ministriju lobē banku sektors, un attiecīgām bankām uz tiem diviem gadiem tie būtu pietiekami lieli zaudējumi. Taču šie ir nosacīti zaudējumi, ko par tādiem nemaz nevar uzskatīt, jo bankas savāc aktīvus. Dato it kā parādās zaudējumi (lasi uzkrājumi), bet reāli viņi ir ieguvuši ķīlas un neko nezaudē, vēl vairāk – tobrīd izvairās no peļņas nodokļa.

Kā jau esam vairākkārt piedzīvojuši, no sākuma mūsu priekšlikumi tika akceptēti un atbalstīti, bet pēc pāris nedēļām pazuda...

Mūsu plāns bija veids, kā diezgan vienkārši, dažu mēnešu laikā varēja apturēt krīzi, un tagad jau mēs būtu no tās ārā. Taču projekts tika noraidīts tikai un vienīgi tāpēc, ka tas nav izdevīgi vienai finanšu struktūrai – bankām.

VAI MINISTRU KABINETS = ORGANIZĒTĀ NOZIEDZĪBA?

DDD: Kā to skaidrot, ka tieši no visām pasaules val-

stīm Latvija cieš vissmagāko krīzi? Vai mēs esam muļķu zeme? Kā tik pēkšņi tikām pie šādas krīzes? Vai tad esam muļķāki par citiem?

Ainārs Gorenko: Mēs neesam muļķāki. Valdība pieņēma virkni nepareizu, nepamatotu lēmumu.

DDD: Tad viņi ir elitāri izvēlēti 100 lielākie muļķi no visiem pārējiem muļķiem?

A.G.: Kā jau teicu, mums nav politiku, mums ir ekonomiski grupējumi, kas caur politiku maina likumus sava ekonomiskā labuma gūšanai.

“Tas, ka tauta paliek vienaldzīga, nozīmē, ka valstij ir beigas.”

Principā es Ministru Kabinetu uzskatu par organizētu grupu, kas ar iepriekšēju nodomu aplaupa tautu. Satversmes tiesa to arī ir atzinusi.

Ja es tagad izietu uz ielas, iedotu pensionāram pa galvu, atņemtu desmit latus, es tiktu notiesāts uz pāris gadiem par huligānismu. Taču kas notiek valstī? Sanāk kopā cilvēki grupā, izdomā, ka viņu obskagam ir pa maz naudas, un apšņāpj visu tautu... Tās ir krimināli sodāmas darbības.

Istenībā pret visiem tiem ministriem, kas pieņēma šo lēmumu, būtu jāvērsas ar Satversmes tiesas lēmumu un Ģenerālprokuratūrā jāierosina krimināllietas pret viņiem par laupīšanu grupā ar iepriekšēju nodomu. Tur pat nevajadzētu noklausīties sarunas, pietiktu ar MK sēžu protokoliem.

DDD: Tāpat var vērsties par valsts izsaimniekošanu grupā ar iepriekšēju nodomu.

A.G.: Problēma ir tā, ka

viņi paši gan tos likumus raksta, gan paši izpilda, un, ja viņiem kas nepatīk, tie paši tos arī izmaina. Juridiski pret to ir ļoti grūti cīnīties, jo likumiski tur viss ir sakārtots.

Mūsu valstī ir jau ierasta lieta pieņemt juridiski pamatotu spriedumu, taču absolūti netaisnīgu attiecībā pret cilvēkiem un nekonstitucionālu attieksmi pret konkrētām cilvēku grupām. Kas notiek tagad? Cilvēki maksā nodokļus, tai skaitā sociālo nodokli, lai gādījumā, ja saslimst vai paliek bez darba, viņš tiktu nodrošināts

liks tas, kurš mūs ir nopircis. **Un nopirkti mēs esam – tas ir jāatzīst!**

DDD: Kurš mūs ir nopircis? Vismaz globāli skatoties, kura puse?

A.G.: Domāju, ka mūs ir nopirkusi Amerika. SVF pieder Amerikai. Un līdz ar to Latvija, sākot jau ar **Vairu Viķi-Freibergu**, strādāja tā, kā to grib Amerika.

Tomēr Latvijas nopirkšana sākās jau daudz senāk, turklāt ļoti atklāti. Amerikas Savienotajām Valstīm kaut kādi 10 miljardi ir nekas. Vienkāršā uzņēmumā **General Motors**, viņi ieguldīja 80 miljardus, lai “zēni” pamēģina izķepuroties. Tādējādi kopējā naudas summa, par kādu nopirkta Latvija, ir ļoti maza. Mēs pašlaik esam pārdevuši savu valsti par 7,5 miljardiem eiro. Tas ir ļoti lēti.

KAD MUĻĶI LEMJ LIKUMUS...

DDD: Mēs neesam – es un jūs taču neesam pārdevuši?

Ainārs Gorenko: Esam gan. Mēs esam pārdevuši sevi, jo paši esam ievēlējuši šos deputātus, kas mūs

sina sarežģītus ilgtermiņa jautājumus! Nereti, skaidrojot deputātiem ekonomiskās problēmas un mūsu likumprojektu būtību, ir sajūta, ka risinu kodolfizikas uzdevumus ar trešās klases skolnieku. Tas ir pilnīgi bezjēdzīgi. Tāpēc arī taisām tādas tabulas, kur liekam punktu pie punkta un visu uzskatāmi analizējam.

DDD: Varētu smieties, ja nebūtu tik traģiski.

“Nereti, skaidrojot deputātiem ekonomiskās problēmas un mūsu likumprojektu būtību, ir sajūta, ka risinu kodolfizikas uzdevumus ar trešās klases skolnieku.”

A.G.: Viņiem liekas, ka paši ir mešijas, ka veic diezgan darbus, kaut ko dara, kaļ plānus... Bet tā nav!

LAKRAi ir konkrēts plāns, kā mēs varam iziet no šīs situācijas. Pirms gada es Finanšu ministrijai piedāvāju pārdomātu projektu, kā izglābt Latvijas tautsaimniecību no sabrukuma, protams, tas banku sektoram nestu kaut kādus zaudējumus, taču tas dotu iespēju mūsu cilvēkiem izturēt šo laiku.

DDD: Kā jūs to domājat?

A.G.: Ideja bija tāda – ieguldīt vienu miljardu bankā un to izlietot noteiktiem mērķiem. Pēc mūsu aprēķiniem lielo uzņēmumu, kuros strādā vairāk par 200 cilvēkiem, ir tikai ap 250. Mēs piedāvājam izdot šiem uzņēmumiem kredītlīnijas. Tādā veidā atjaunotu un saglabātu mūsu uzņēmumu maksātspēju, kā arī attiecīgi tiktu saglabātas darbavietas un iekšējais patēriņš, kas savukārt

– šī ir tā kā apdrošināšana. Bet šobrīd, kolīdz cilvēks paliek bez darba, viņam pasaka: “Zini ko – mēs tev nemaksāsim to, ko solījām, bet uzliksim maksājuma griestus – 50 procentu apmērā.” Māmiņām paziņo, ka viņām nemaksās vispār neko, jo pašas vainīgas, ka palika stāvoklī; pensionāriem noņems, skolotājiem neko neindeksēs...

Valsts nepilda savu apņemšanos. Kāpēc lai cilvēki vēl uzticētos šai valsts varai? **Tiesiskās palāvības princips ir nevis vienkārši pārkapts, tas ir samīdīts, iznīcināts.**

Šādi mēs strauji tuvojāmies stāvoklim, kas, manuprāt, ir visbriesmīgākais – stāvoklim, kad cilvēkiem kļūst viss vienaldzīga, kad viņi vairs ne par ko neprotēst. Tas, ka tauta paliek vienaldzīga, nozīmē, ka valstij ir beigas.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

Tautieši, klūsīm beidzot redzīgi un dzirdīgi!

Turpinājums no iepriekšējā numura

Reiz latvietis dziedāja: "Kad es šie pie Gaujas malas, dzirdu latvju valodu..." Ari es reiz gāju uz Gaujmalu pie Ērgļu klintīm, lai baudītu miļās Latvijas rāmo skaistumu, bet ne jau tās skaistums un klusums mani tur sveica – priekšā bija tie, kas bļauroja svešā valodā... **Nav vairs ne pēdas Latvijas zemes, kur neklistu viņu rēgs.** Nereti pat latvju lauku sētā mieru un klusumu pārtrauc "atbrīvotāju" mēle – protams, krievu.

Dziesminieks V.Plūdonis vārsmoja: "Šo baltdien vēl

mehānismu – kā piebeigt latviešus un Latviju bez nakts arestiem un nedēļām ilgas transportēšanas uz Sibīrijas nāves nometnēm... Kāpēc gan tagad tik barbariski, brutāli rīkoti, ja "homosapiens", čēkas inspirēts, radījis nu jau rafinētākas metodes?!

"Mēs latviešus – šo jaunradīto, bezgribas un garīgi tukšo cilvēku, kurš gatavs traukties pakal bezsatura eiropoizumam, – no Latvijas izvilināsim itin viegli, atliek vien radīt bezdarbu, un viņi labprāt aizbrauks, nievācot Latviju. Ja latvieši paši auj kājas, Latvija beidzot tiks atbrīvota no latviešiem!"

BITES

Ap māti bites aplīp rudenī,
Ap savu valsti mēs, kad vētras staigā.
Ap Latviju, kam vainags zvaigžņu zaigā,
Mēs aplīpam kā bites rudenī.

Ap savu robežu, ap savu pašu zemi
Mēs rokās dodamies un vienprātībā cietā,
Kā vienā kalumā, kā vienā reizē lietā,
Mēs cieši stājamies ap savu pašu zemi.

Skrien strauji vējš un baigi satumst rieti,
Ap savu māti bites turas cietī.

Zinaida Lazda

/Parafrāze/

*Ap savu robežu, ap savu pašu zemi
Mēs rokās nedodamies un vienaldzībā cietā,
Kā vienā kalumā, kā vienā reizē lietā
Mēs cieši nestājamies ap savu pašu zemi.*

dzirdi, mūsu mēle te skan." Bet vai šodien?! Kurp ej, Latvija? Šo *nebaltdien* veikals, uz ielas, tirgū, transportā, atpūtas vietās, neatliekamās darījuma attiecībās te netraucēti trokšņo svešā, raupjā okupantu mēle un lamuvārdu gūzma.

90-tajos gados, kad it kā notika negribīgā okupantu armijas aizvākšanās, tās virsnieku tūkstoši palika šeit. Sarkanā zvaigzne pazuda, bet tagad kā izsmiekls izskatās Latvijas valsts ģerbonis pie drošības struktūrās un citur strādājošo krievvalodīgo formas cepurēm. Piemēram, šāds policists ir nacionāls pēc formas, taču okupants pēc satura.

Lūk, šāda šodien ir Latvija, kas tiek dēvēta par brīvu un neatkarīgu valsti. Meli! Melots gandrīz divdesmit gadu garumā. **Mēsli līdz jostas vietai, taču tiek stāstīts, ka telpa ir izmēzta.** Laikam būs grūti kur citur atrast vēl tādu valsts modeli, kur šādi tiek kropļots brīvības un neatkarības jēdziens.

Pretlatviskie spēki, kas drudzaini darbojas slepenos kaktos, savās izgudrotavās radījuši vēl nebijušu

Tautieši, klūsīm beidzot redzīgi un dzirdīgi un dosim paši sev nekļūdīgu atbildi! Pretojieties bēgšanas saldajiem vilinājumiem! Nezaimojiet Tēvzemi! No mums nepievilti lai mierā dus patrioti, kuri par Latviju atdeva savas dzīvības gan kaujas laukā, gan Sibīrijā!

Jānis Jaunsudrabiņš rakstīja:

*Kas cilvēks ir bez dzimtenes,
Bez tēvijas, bez mājām?
Tik puteklis un pameslis
Zem svešu tautu kājām.*

Diemžēl šodien Tēvzemes lirika neiekļaujas daudzu cilvēku sirdīs un prātos. Top jauna valsts himna: "Projām jābrauc, projām jābēg..." Kā sērga negausība kļuvusi klaiņošana pasaules plašumos, veldze meklēta svešas zemes greznumos. Bet latvieši nepamana, cik skaista ir mūsu tēvu zeme – visās malās un stūrīšos tā ir skaistuma pilna. Taču tā prasa no mums cīņu un darbu, lai mēs savā zemē varētu dzīvot brīvi un skaisti.

Turpinājums sekos

Artūrs Kiršfelds

Artūrs Rimša notiesāts

Turpinājums no 4. lpp.

RIMŠAS PIEMĒRS LIEK AIZDOMĀTIES

Voldis Prancāns
Latvijas patriots:

Vispirms iejūtīšos A.Rimšas ādā:

Esmu dižās, puspasauli pakļāvūsās Krievijas pārstāvis, kam jābaida privilēģijas pret šīs bijušās Baltijas guberņas aborigēniem, kam mēs atnesām kultūru un ar savām asinīm izcīnījām neatkarību no fašistiem. Un tagad šie nepateicīgie *suņi* uzdrīkstas mūsu vissvētākajos Uzvaras svētkos apgānīt mūsu pieminēkli un varoņu piemiņu!!!

Tagad iejūtīšos "tiesībsargājošo" iestāžu darbinieku, kas izglītību un praksi ieguvuši krievu komunistiskās okupācijas režīma skolās, ādā:

Esam likuma burta kalpi, kam svešas emocijas, politiskās intereses. Esam arī pietiekami bieži dzirdējuši par šīm sievietēm, kas nepārtraukti provocē uz nekārtībām – tāpēc pašas vainīgas. Bet neapdomīgais puika sodāms ar minimālu sodu, ja jau citādi nevar. Savas tautas un valsts gods ir tikai tukšu emociju skaņa, kam mēs nedrīkstam ļauties.

Kas man, latvietim un Latvijas pilsonim un patriotam atliek:

Izjust dziļu nožēlu, ka tāds Latvijas iedzīvotājs – Rimša tā pazemo sevi, ka turpina dzīvot valstī, ko tik ļoti neciena, un tautas vidū, ko tik ļoti nicina. Izjust kaunu par Latvijas valsts varas pārstāvjiem, kas gatavi sēdināt cietumos patriotus un paglaudīt galviņas nekauņam, kuri splauj mums seją! Man kauns, ka

es 20 gados esmu varējis izveidot tik vāju, korumpētu un sevi necienošu valsti! Ne jau tādu es to drīkstu atstāt saviem bērniem un mazbērniem!

IZEJA IR DEKOLONIZĀCIJAS LIKUMĀ

Mārtiņš Kalis
*Zinātņu doktors
Helsinkos:*

Artūrs Rimša, bez šaubām, ir pelnījis reālu ieslodzījumu, nevis nosacītu sodu. Cilvēki, kuri atklāti aicina uz latviešu slepkavošanu, ir jāizolē no sabiedrības – par to šaubām nevajadzētu būt. Brīnos, kāpēc tiesa to nav sapratusi. Arī piespriestā morālā kompensācija – 500 latu katrai cietušajai – ir smieklīgi maza. Nedomāju, ka Rimšam šis sods būs jēl ko iemācījis, gan jau viņš atradīs nemanāmākus paņēmienus, kā turpināt kurināt naidu pret latviešiem.

Skumji, ka pret Latviju nistošiem okupantiem joprojām jācīnās individuālā kārtā, deldējot tiesas zaļu solus. Pēc savas pieredzes zinu, ka ir daudzi okupanti, kas iedegas naidā, jau dzirdot latviešu valodu vien. Ko no šīs sabiedrības daļas lai gaida? Individuāla deportācija man nav pieņemama, jo Latvijā ir pārāk daudz nelojālu padomju kolonistu, lai katru gadījumu spētu kaut kā īpaši izpētīt, izanalizēt, pierādīt vainu un notiesāt, piespriežot deportāciju no valsts. Tas valstij maksātu pārāk dārgi un prasītu desmitiem gadu intensīva darba uz latviešu tautas rēķina. Tā vietā ir jāpieņem Dekolonizācijas likums, kas pavisam demokrātiski

nosaka pilnīgi visu kolonistu izraidīšanu no Latvijas, pamatojoties uz nelikumīgi notikušo Latvijas okupāciju. Un tā kā neliela daļa kolonistu laika gaitā patiešām varētu būt kļuvuši latviešiem un Latvijai lojāli, tad šiem atsevišķajiem arī varētu piemērot noteikumus, kas ļauj Latvijā palikt.

Protams, ilgo okupācijas gadu laikā sabiedrības struktūra ir tā samudzinājusies, ka dažkārt izpratne par jēdzienu "okupants" var neatbilst noteiktiem priekšrakstiem. Piemēram, Rimšas tēvs ir latvietis, tāpat tiesiski viņu par okupantu nevarētu uzskatīt. Tomēr pēc saviem uzskatiem Rimša ir tipisks Latvijas okupants. Iespējams, ka šādiem "tautiešiem" var dot izvēles brīvību – vai nu izciest sodu par dzimtenes nodevību, ieslodzījumā veicot kādu sabiedriskai noderīgu darbu, vai arī pamest valsti.

LIKUMSARGI BIJA GAUSI

Eva Bule

"DDD" lasītāja Latgalē:

Antilatviski noskaņotais A.Rimša draudēja Lienei Apinei, Līgai Muzikantei un kūdīja uz vardarbību pret pamatnāciju. Manuprāt, viņam piespriestais sods ir neadekvāti zems. Diemžēl pati varēju apmeklēt tikai pirmo un trešo tiesas sēdi, uz kurām apsūdzētais neieradās. Joprojām esmu sašutusi par likumsargu gausajiem "apgriezieniem" šādu agresīvu pamatnācijas nīdēju saukšanā pie atbildības. Neizkādētu būtu beigusies šī lieta, kāds būtu tiesas spriedums un cik ilgi vēl nāktos gaidīt apsūdzēto, ja šis process netiktu atspoguļots laikrakstā "DDD"...

Apsveicu, jūs uzvarējāt! Paldies, ka darbojaties kā vairogs visai mūsu latviešu tautai!

VIŅŠ IR PELNĪJIS SVĪTRAINO KOSTĪMU

Ainis Sproģis,
LNF biedrs:

Var tikai apbrīnot Lienes Apines un Līgas Muzikantes neatlaidību, degsmi un ieguldīto laiku šajā tiesas procesā. Mums, vīriešiem, te ir ko mācīties! Un nedomāju, ka svarīga tik daudz šī morālā kompensācija, cik šī gandarījuma sajūta par labi paveiktu darbu.

Līga un Liene nūdien ir izdarījušas to, ko ikdienā nepieciešams darīt ikvienam latviešu vīrietim. Viņas ir mūsu karogs, kas pārliecina un bezbailīgi plīvo brāzmainajos vējos.

Rimša izskatās pēc tāda, kas pārdienās uzdrošinās nēsāt arī bikses, bet ir "lupata". Vērojot tiesas procesu, kurā piedalījās arī šāds "lupata" ar nošļukušām biksēm, lielu izbrīnu radīja tas, ka nekauņa īsti nemaz neapzinājās savu nodarījumu. Ļoti žēl, ka tiesa neuzskatīja par vajadzīgu ietērpt viņu svītrainajā kostīmā.

Ceru, ka šis kosmopolīts atsauksies uz Putina aicinājumu atgriezties pie dzimtajā putras katla.

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**
Radaktore vietniece: **Liene APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4, Rīga LV-1019**
tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**
E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales druka", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2